

kommet ny Momenter frem, som kunde foranledige os til at frafalde Forslaget. Man kan vel sige — det er ogsaa fremhævet under første Behandling —, at det kunde synes urimeligt at paalægge andre Lollændere og Falstringer end de med Digeskat belagte Bidrag til Vedligeholdelsen af Diger, som dog ikke komme dem mere til gode end andre Borgere i Landet, men nu er det en Gang saa, og dette Forhold lader sig neppe forandre. I alt Fald have vi inden for Udvalget ikke villet stille Ændringsforslag derom, men jeg tror, at man kan være enig med det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam), som ved første Behandling udtalte sig i den Retning, at det er mindre rimeligt. Vi havde gerne villet gaa med til at begrænse Tilskuddet fra Amtsrepartitionsfonden yderligere, end det er sket ved den foreslaaede Ændring, hvorved det foreslaas begrænset til i alt 200,000 Kr. Mindretallet har ment, at man kunde gaa noget videre, idet vi syntes, at man vel kunde fiksere det til, at Amtsrepartitionsfonden kun skulde tilskyde højst 5000 Kr. aarligt, men da for hvert Aar, denne Lov, der formentlig vedtages, er i Kraft. Vi have dog frafaldet dette, da vi ikke paa dette Punkt vilde rejse Vanskeligheder.

Som der staar i Betænkningen, har der foreligget et Andragende fra Digeskatyderne, og der findes jo et Andragende trykt sammen med Forslagets Bilag. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det. De Udtryk, der ere brugte i Andraget, ere maaske stærke, Citaterne have undertiden ikke været fuldstændige, og Talangivelserne have heller ikke alle været fuldt korrekte. Det er naturligvis Mangler ved en Klage, men derved skal jeg ikke opholde mig, saa meget synes at være givet, at der, med Rette eller Urette, hos Befolkningen paa disse Øer har været den Opfattelse, at man til 1903 vilde være fuldstændig færdig med at yde Skat til Digerne, og at der derfor nu raader en almindelig Skuffelse blandt Digeskatyderne og Befolkningen, fordi disse Forventninger ikke ere gaaede i Opsyldelse. Jeg siger: med Rette eller med Urette — jeg kan ikke afgøre det, men det har vistnok været saa, at der, da man vedtog Digerens Opførelse, var givet Tilsagn om, at naar man først var over dette, vilde der ikke kræves yderligere Tilskud til Vedligeholdelsen, at det har været en Slags Underhaandsaftale. I alt Fald have Digeskatydere der nede fra over for mig erklæret, at da de underskrev paa at yde de Tilskud, de ifølge

deres Lodder skulde yde, var det efter de faldne Udtalelser under den bestemte Forudsætning, at Digeskatten skulde bortfalde efter et vist Aaremaal, man mente, omtrent paa den Tid, hvorpaa vi nu staa. Naturligvis er det rigtigt, at der ved Anlæget af Digerne er opnaaet Fordele for Lodsejerne, idet meget af den Jord, som før laa hen som Enge, stærkt udsatte for Havets Overskylning, nu kan finde Anvendelse som Pløjeland og Agerjord. De Fordele, som Lodsejerne have opnaaet, falde naturligvis forskelligt paa de forskellige Lodsejere efter Jordens Bonitet.

Af de Grunde, som jeg saaledes har nævnt, har jeg ment, at det havde været rimeligt, om man havde søgt at lette Digeskatyderne yderligere. Ikke desto mindre ere vi gaaede ned til at blive staaende ved vore Forslag, men vi have dog troet, at man burde aabne Digeskatyderne en Adgang til, forinden Reservecfonden naaede den i Udvalgsforslaget fastsatte Højde af 500,000 Kr., at søge at faa Digeskatten sat noget ned. Vi erkende gerne over for den ærede Ordfører, at den Nedsættelse, de faa efter vort Forslag, ikke er overvældende, idet den kun udgør omtrent 1 Øre pr. Enhed. Vi have i Udvalget ogsaa villet gaa videre, idet vi der foresloge, at hele Overskuddet af Rødby Fjord skulde benyttes til Nedskrivning af den aarlige Digeskat, men da der var stillet et andet Ændringsforslag — om det var af et Flertal eller et Mindretal, ved jeg ikke, men netop af Medlemmer fra de andre Landsdele, som Ordføreren omtalte —, og vi troede, at dette Forslag, som gik ud paa, at man skulde lade $\frac{1}{3}$ gaa til Afskrivning af den aarlige Digeskat, havde Udsigt til at gaa igennem, optog vi det. Af hvilken Grund man fra anden Side har frafaldet det, ved jeg ikke. Vi se i alt Fald ingen Grund til at frafalde det, da vi maatte vente, at Repræsentanterne fra de andre Landsdele, hvis Mening, der efter den ærede Ordførers Udtalelse tillægges overordentlig stor Vægt, maatte ville stemme for et saadant Forslag. Den Lettelse, som Digeskatyderne ville faa ved at faa Ret til at nedskrive den aarlige Digeskat med $\frac{1}{3}$ af Overskuddet af Rødby Fjord, er, som sagt, ikke stor, men det er jo erkendt, at Rødby Fjord allerede er et godt Aktiv og vil kunne blive betydelig bedre, ved at man lænsrer den for Vandet, opsætter Møller og tørlægger flere Arealer, end Tilfældet er, saa at man derved skaffede sig betydelig større Græsningsindtægt. Det sige jo ogsaa Medlemmer her i Salen, som